

Закон України **Про упаковку та відходи упаковки**

Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади у сфері управління упаковкою та відходами упаковки для забезпечення зменшення їх негативного впливу на здоров'я людей та навколишнє природне середовище, встановлює заходи, спрямовані на організацію системи запобігання утворення, збирання, повторного використання та рециклінгу відходів упаковки з метою зменшення видалення таких відходів на полігони та сприяння переходу до економіки замкненого циклу.

РОЗДІЛ I **ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ**

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1) база даних упаковки та відходів упаковки – електронна база даних, що є складовою частиною підсистеми звітності інформаційної системи управління відходами та містить інформацію про обсяги введеної в обіг упаковки, повторно використаної багаторазової упаковки, утворення відходів упаковки, здійснені операції з оброблення відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

2) багаторазова упаковка – упаковка, призначена для використання протягом свого життєвого циклу кілька разів з тією ж метою, для якої вона була виготовлена;

3) відходи виробництва упаковки – залишки матеріалів, що утворюються в процесі виготовлення упаковки;

4) відходи упаковки – упаковка чи пакувальний матеріал, що належить до відходів, за винятком відходів виробництва упаковки та відходів, що утворюються в процесі пакування товару;

5) виробник товарів в упаковці, сервісної упаковки (далі – виробник товарів в упаковці) – суб'єкт господарювання, який виготовляє або імпортує товари в упаковці або сервісну упаковку та вводить їх в обіг;

6) депозитна система – система, в якій кінцевий споживач товарів в упаковці під час придбання товарів в упаковці сплачує додаткові кошти (депозит) до їх ціни, що будуть відшкодовані йому у разі повернення цієї упаковки до місць, призначених для збору та приймання такої упаковки;

7) групова (вторинна) упаковка – упаковка, призначена для групи товарних одиниць, яка може бути відділена без зміни характеристик товару, незалежно від того, чи передається вона споживачу;

8) комбінована упаковка – упаковка, виготовлена з двох або більше різних матеріалів, які неможливо розділити вручну і які утворюють єдину цілісну одиницю, що складається з внутрішньої ємності та зовнішнього корпусу, яку наповнюють, зберігають, транспортують і спорожнюють як єдину цілісну одиницю;

9) комерційна упаковка – категорія упаковки, до якої належить групова (вторинна) та транспортна (третинна) упаковка;

10) маркування упаковки – знаки, написи, піктограми, що призначені для інформування споживачів про матеріал, з якого виготовлена упаковка, здатність упаковки до рециклінгу чи повторного використання;

11) організація розширеної відповідальності виробника – юридична особа, заснована виробником (виробниками) товарів в упаковці з метою виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки;

12) побутова упаковка – категорія упаковки, до якої належить споживча (первинна) упаковка;

13) рітейлер – суб'єкт господарювання, що здійснює надання на ринку товарів в упаковці або сервісної упаковки оптом або в роздріб;

14) сервісна упаковка – упаковка, що заповнюється товаром в момент його продажу;

15) споживач упаковки, товарів в упаковці (далі – споживач) – фізична або юридична особа, яка після використання упаковки, товару в упаковці позбувається відходів упаковки, має намір або повинна позбутися їх;

16) споживча (первинна) упаковка – упаковка (в тому числі сервісна упаковка), призначена для одиниці товару, яка передається споживачу в момент його продажу;

17) суб'єкт господарювання у сфері управління відходами упаковки – юридична особа або фізична особа-підприємець, що здійснює приймання, збирання, перевезення, відновлення та/або видалення відходів упаковки відповідно до законодавства;

18) транспортна (третинна) упаковка – упаковка, призначена для переміщення або перевезення групи товарних одиниць або товарів в груповій

упаковці з метою запобігання їх пошкодження. Транспортна упаковка не включає авіаційні, автомобільні, залізничні, морські контейнери;

19) упаковка – виріб, виготовлений з будь-якого матеріалу, або пакувальний матеріал, в тому числі сервісна упаковка, що використовується для зберігання, захисту, переміщення, доставки та викладення товару (від сировини до готових виробів), який надходить від виробника до споживача.

Критерії віднесення виробу або матеріалу до упаковки та приклади упаковки наведено в додатку 1 до цього Закону.

20) управління відходами упаковки – комплекс заходів із приймання, збирання, перевезення, відновлення та видалення відходів упаковки, які не можуть бути відновлені;

21) управління упаковкою – комплекс заходів із проектування, виробництва, маркування та введення в обіг упаковки та товарів в упаковці;

22) частка ринку організації колективної розширеної відповідальності виробника – співвідношення загальної маси упаковки товарів та сервісної упаковки, введених в обіг членами організації колективної розширеної відповідальності виробника протягом календарного року, до загальної маси упаковки та упаковки товарів, введених в обіг всіма виробниками за такий рік.

2. Терміни «видалення відходів», «відновлення відходів», «відходи», «зберігання відходів», «збирання відходів», «оброблення відходів», «підготовка відходів до повторного використання», «приймання відходів», «рециклінг», «роздільне збирання відходів», «розширена відповідальність виробника», «суб'єкт господарювання у сфері управління відходами» та «управління відходами» вживаються у значеннях, наведених у Законі України «Про управління відходами»; терміни «введення в обіг» та «надання на ринку» – у значенні, наведеному в Законі України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», термін «пластик» – у значенні, наведеному у Законі України «Про обмеження обігу пластикових пакетів на території України», термін «пов'язані особи» – у значенні, наведеному в Податковому кодексі України.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Дія цього Закону поширюється на відносини у сфері управління упаковкою та відходами упаковки незалежно від джерела їх походження та матеріалу виготовлення.

2. Якщо законами України та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами встановлені спеціальні вимоги щодо якості упаковки, положення цього Закону застосовуються якщо це не призводить до:

1) погіршення показників безпечності упаковки та товарів в упаковці для довкілля, життя та здоров'я людини та/або втрати товарами в упаковці споживчих якостей та властивостей;

2) порушення санітарно-гігієнічних вимог до зберігання, транспортування та реалізації товарів в упаковці;

3) порушення вимог законодавства у сфері управління небезпечними відходами.

Стаття 3. Законодавство у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Законодавство у сфері управління упаковкою та відходами упаковки складається з Конституції України, цього Закону, законів України «Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної та небезпечної продукції», «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про загальну безпечність нехарчової продукції», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про управління відходами», інших законів України, що регулюють діяльність у сфері управління упаковкою та відходами упаковки, а також міжнародних договорів, що регулюють діяльність у сфері управління упаковкою та відходами упаковки, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Принципи державної політики у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Основними принципами державної політики у сфері управління упаковкою та відходами упаковки є:

1) пріоритетність охорони навколишнього природного середовища та здоров'я людини, підтримки та відтворення сприятливого стану навколишнього природного середовища;

2) запобігання утворенню та зменшення обсягів відходів упаковки шляхом впровадження систем розширеної відповідальності виробника, депозитної системи та створення умов для максимально можливого повторного використання упаковки;

3) дотримання ієрархії управління відходами;

4) сприяння розвитку добросовісної конкуренції в сфері управління упаковкою та відходами упаковки;

5) використання результатів новітніх науково-технічних досліджень з метою підвищення ефективності відновлення відходів упаковки та застосування найкращих доступних технологій та методів управління для оброблення відходів упаковки;

6) формування екологічної свідомості суспільства щодо необхідності підтримання сприятливого стану навколишнього природного середовища, популяризація належного управління упаковкою та відходами упаковки, економного використання ресурсів та залучення населення до роздільного збирання відходів упаковки;

7) пріоритетність повторного використання упаковки шляхом економічного стимулювання, впровадження депозитних систем, встановлення якісних та/чи кількісних цільових показників, включаючи мінімальну частку багаторазової упаковки, яка надається на ринку кожного року для кожного потоку упаковки;

8) стимулювання використання матеріалів, що утворюються внаслідок рециклінгу відходів упаковки для виготовлення упаковки та інших товарів;

9) забезпечення сприятливих умов для будівництва, реконструкції та модернізації об'єктів інфраструктури з управління відходами упаковки;

10) доступність інформації у сфері управління упаковкою та відходами упаковки для суб'єктів господарювання і населення.

Стаття 5. Стандарти у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Доказом дотримання суттєвих вимог законодавства щодо упаковки є відповідність національним стандартам, що є ідентичними гармонізованим європейським стандартам, а за відсутності чи не застосуванні таких національних стандартів, відповідність стандартам України, зокрема, щодо:

1) методології аналізу життєвого циклу упаковки;

2) методів вимірювання та верифікації наявності важких металів та інших небезпечних речовин в упаковці та їх вивільнення в навколишнє середовище з упаковки та відходів упаковки;

3) мінімального вмісту рециклінгованих матеріалів в упаковці для відповідних видів упаковки;

4) методів рециклінгу;

5) методів компостування та виробництва компосту;

6) маркування упаковки;

7) вимог до виготовлення та складу матеріалу з якого зроблена упаковка;

8) вимог до упаковки, яка підлягає повторному використанню.

РОЗДІЛ II

СУБ'ЄКТИ У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ УПАКОВКОЮ ТА ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 6. Суб'єкти у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Суб'єктами у сфері управління упаковкою та відходами упаковки є уповноважені органи виконавчої влади у сфері управління упаковкою та відходами упаковки, споживачі, виробники та імпортери упаковки, виробники товарів в упаковці, ритейлери, суб'єкти господарювання у сфері управління відходами упаковки, організації розширеної відповідальності виробника та органи місцевого самоврядування.

Стаття 7. Уповноважені органи виконавчої влади у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Уповноваженими органами виконавчої влади у сфері управління упаковкою та відходами упаковки є Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері управління відходами, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

Стаття 8. Органи місцевого самоврядування

1. Органи місцевого самоврядування:

1) укладають з організаціями колективної розширеної відповідальності виробника договори про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки на території відповідної сільської, селищної, міської ради, ради об'єднаної територіальної громади;

2) спільно з організаціями розширеної відповідальності виробника забезпечують проведення інформаційно-роз'яснювальної та просвітницької

роботи серед населення щодо безпечного та ресурсозберігаючого управління відходами упаковки;

3) сприяють організаціям розширеної відповідальності виробника в інформуванні споживачів про порядок функціонування системи роздільного збирання відходів упаковки;

4) ведуть облік відходів упаковки, що збираються на території відповідної сільської, селищної, міської ради, ради об'єднаної територіальної громади та операцій з їх оброблення на основі інформації, наданої організаціями розширеної відповідальності виробника.

Стаття 9. Споживачі

1. Споживачі мають право на отримання інформації щодо:

1) способів повернення, збирання та відновлення відходів упаковки;

2) їхньої ролі у сприянні повторному використанню, відновленню та рециклінгу упаковки та відходів упаковки;

3) значення маркування упаковки, яка надається на ринку;

4) управління упаковкою та відходами упаковки в межах планів управління відходами, передбачених Законом України «Про управління відходами».

2. Споживачі передають відходи упаковки до місць призначених для їх приймання та роздільного збирання.

3. При передачі відходів упаковки споживачі зобов'язані утримуватись від їх змішування з іншими побутовими відходами.

Стаття 10. Виробники упаковки

1. Виробники упаковки:

1) вводять в обіг упаковку, яка відповідає вимогам цього Закону, в тому числі зазначеним у додатку 2 до цього Закону;

2) надають споживачам інформацію щодо потенційно небезпечного впливу на здоров'я людини та навколишнє природне середовище речовин, що входять до складу упаковки;

3) роз'яснюють споживачам значення маркування упаковки;

4) надають декларацію про відповідність упаковки вимогам, визначеним цим Законом.

Стаття 11. Виробники товарів в упаковці

1. Виробники товарів в упаковці:

1) вводять в обіг сервісну упаковку, товари в упаковці, які відповідають вимогам цього Закону;

2) реєструються в Реєстрі виробників продукції, щодо якої встановлено розширену відповідальність виробника (далі – Реєстр виробників товарів в упаковці);

3) ведуть облік сервісної упаковки, упаковки товарів, введених ними в обіг (за категоріями та видами упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

4) ведуть облік повторно використаної багаторазової упаковки (за категоріями та видами упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

5) звітують щодо обсягу сервісної упаковки, упаковки товарів, введених ними в обіг;

6) забезпечують фінансування:

приймання, роздільного збирання, перевезення, сортування, підготовки до відновлення, відновлення відходів упаковки, зокрема, з метою досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки, та видалення відходів упаковки, що не можуть бути відновлені;

інформаційно-роз'яснювальної та просвітницької роботи серед населення щодо безпечного та ресурсозберігаючого управління відходами упаковки;

7) надають декларацію про відповідність сервісної упаковки, упаковки товарів, введених ними в обіг, вимогам, визначених цим Законом;

8) вживають заходів для запобігання утворенню відходів упаковки.

Стаття 12. Рітейлери

1. Рітейлери:

1) надають на ринок упаковку або товари в упаковці, яка відповідає вимогам цього Закону;

2) укладають з організаціями розширеної відповідальності виробника договори приймання та збирання відходів упаковки на строк поточного плану управління відходами упаковки такої організації розширеної відповідальності виробника;

Приймання та збирання відходів упаковки в місцях торгівлі здійснюється організаціями розширеної відповідальності виробника, діяльність яких охоплює території відповідних сільських, селищних, міських рад, рад об'єднаних територіальних громад.

У випадку якщо між рітейлером та організацією розширеної відповідальності виробника укладено договір щодо приймання та збирання відходів упаковки такий рітейлер відмовляє іншим організаціям розширеної відповідальності виробника в укладенні такого договору.

3) передають упаковку та відходи упаковки суб'єктам господарювання у сфері управління відходами упаковки відповідно до договорів, укладених з організаціями розширеної відповідальності виробника;

4) беруть участь у створенні та забезпеченні функціонування депозитної системи у випадку її запровадженні організаціями розширеної відповідальності виробника;

5) надають споживачам, уповноваженим органам виконавчої влади у сфері управління упаковкою та відходами упаковки інформацію про виробника упаковки та товарів в упаковці, зокрема, реєстраційний номер виробника товарів в упаковці у Реєстрі виробників товарів в упаковці.

Стаття 13. Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами упаковки

1. Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами упаковки:

1) здійснюють операції з управління відходами упаковки відповідно до договорів, укладених з організаціями розширеної відповідальності виробника;

2) ведуть облік обсягів зібраних, відсортованих, підготовлених до рециклінгу та рециклінгованих відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону) відповідно до договорів, укладених з організаціями розширеної відповідальності виробника;

3) подають звітність, передбачену цим Законом, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

Стаття 14. Організації розширеної відповідальності виробника

1. Організації розширеної відповідальності виробника:

1) забезпечують організацію та фінансування приймання, роздільного збирання, перевезення, підготовку до відновлення, підготовку до повторного використання, підготовку до рециклінгу, рециклінг, видалення відходів упаковки, які не можуть бути рециклінговані;

2) забезпечують досягнення мінімальних цільових показників рециклінгу відходів упаковки за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону;

3) укладають з виробниками товарів в упаковці, які є членами організації розширеної відповідальності виробника договори про передачу зобов'язань з розширеної відповідальності виробника;

4) укладають з суб'єктами господарювання у сфері управління відходами упаковки договори про здійснення операцій з управління відходами упаковки, передбачених цим Законом;

5) укладають з рітейлерами договори про приймання та роздільне збирання відходів упаковки з метою досягнення мінімальних цільових показників рециклінгу відходів упаковки за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону;

6) продають відходи упаковки, як вторинну сировину, що є їх власністю;

7) ведуть окремий облік маси прийнятих, зібраних, рециклінгованих відходів упаковки та підготовленої до повторного використання багаторазової упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

8) надають органам місцевого самоврядування, з якими укладено договори про організацію приймання та збирання відходів упаковки, інформацію про обсяги приймання, збирання, рециклінгу та видалення відходів упаковки, які не можуть бути рециклінговані;

9) оприлюднюють на своєму веб-сайті:

перелік своїх засновників та членів;

розмір плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу одиниці маси відходів упаковки за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону;

порядок відбору суб'єктів господарювання для забезпечення здійснення операцій з управління відходами упаковки, передбачених цим Законом;

інформацію про стан досягнення цільових показників рециклінгу відходів упаковки;

10) проводять інформаційно-роз'яснювальну та просвітницьку роботу серед населення щодо управління відходами упаковки;

2. Організаціям розширеної відповідальності виробника заборонено здійснювати іншу діяльність, крім передбаченої цим Законом.

3. Прибуток організації розширеної відповідальності виробника не підлягає розподілу між її членами і використовується виключно для здійснення діяльності, передбаченої цим Законом.

4. Особи, які здійснюють повноваження одноосібного органу управління або входять до складу колегіального органу управління організації розширеної відповідальності виробника не можуть здійснювати повноваження одноосібного органу управління або входити до складу колегіального органу управління іншої організації розширеної відповідальності виробника.

5. Особи, які здійснюють повноваження одноосібного органу управління або входять до складу колегіального органу управління організації розширеної відповідальності виробника не можуть бути пов'язаними особами з суб'єктами господарювання у сфері управління відходами упаковки або з особами, які здійснюють повноваження одноосібного органу управління або входять до

складу колегіального органу управління суб'єктів господарювання у сфері управління відходами упаковки.

6. Виробник товарів в упаковці одночасно може бути членом лише однієї організації розширеної відповідальності виробника.

РОЗДІЛ III

ВВЕДЕННЯ В ОБІГ УПАКОВКИ ТА ТОВАРІВ В УПАКОВЦІ

Стаття 15. Введення в обіг упаковки

1. Упаковка вводиться в обіг за умови її відповідності вимогам, передбаченим цим Законом.

2. Забороняється вводити в обіг упаковку, крім упаковки повністю виробленої з свинцевого кришталю, якщо рівень концентрації важких металів (свинцю, кадмію, ртуті та шестивалентного хрому) в упаковці чи в її компонентах перевищує 0,01 відсотка за масою.

3. Товари, упаковка яких не відповідає вимогам цього Закону, підлягають вилученню за рахунок виробника товарів в упаковці.

Стаття 16. Маркування упаковки

1. Виробники упаковки та товарів в упаковці наносять на упаковку маркування з метою ідентифікації та класифікації її відходів для забезпечення їхнього роздільного збирання, повторного використання або рециклінгу.

2. Маркування містить інформацію щодо:

- 1) матеріалу (речовини), з якого виготовлено упаковку;
- 2) придатності упаковки до повторного використання чи рециклінгу;
- 3) належності упаковки до депозитної системи, у разі її запровадження.

3. Маркування може додатково містити інформацію щодо здатності упаковки до біорозкладання.

4. Маркування розміщується безпосередньо на самій упаковці або на окремому ярлику, який має бути добре видимим, зносостійким та надійно закріпленим, в тому числі після відкриття упаковки.

5. Вимоги щодо здійснення маркування упаковки не поширюються на імпортовані упаковку та товари в упаковці, маркування яких відповідає вимогам цього Закону.

6. Порядок маркування, ідентифікації та класифікації упаковки затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до міжнародної системи цифрової та символічної кодифікації упаковки та пакувальних матеріалів.

Стаття 17. Декларація про відповідність упаковки

1. Виробник упаковки надає на вимогу будь-якої особи декларацію про відповідність упаковки вимогам, передбаченим цим Законом.

2. Декларація про відповідність упаковки містить:

1) найменування, ідентифікаційний код ЄДРПОУ та адреса місцезнаходження виробника упаковки;

2) матеріал (речовину), з якого (якої) виготовлено упаковку;

3) дані щодо відповідності вимогам, передбаченим цим Законом;

4) дату складання, прізвище, підпис та посада особи, яка склала декларацію.

3. Форма декларації про відповідність упаковки затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Введення в обіг товарів в упаковці та сервісної упаковки

1. Введення в обіг товарів в упаковці та сервісної упаковки здійснюється виробниками товарів в упаковці після внесення їх до Реєстру виробників товарів в упаковці.

2. Реєстраційний номер виробника товарів в упаковці або сервісної упаковки в Реєстрі виробників товарів в упаковці вказується у всіх первинних документах, які складаються під час введення в обіг товарів в упаковці та сервісної упаковки.

3. Товари в упаковці та сервісна упаковка, введені в обіг виробниками товарів в упаковці, які не включені до Реєстру виробників товарів в упаковці, підлягають вилученню за рахунок виробників товарів в упаковці.

Стаття 19. Реєстр виробників товарів в упаковці

1. Суб'єкт господарювання, який має намір здійснювати введення в обіг товарів в упаковці або сервісної упаковки подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці.

2. Заява про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці містить:

1) повне найменування юридичної особи або прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи-підприємця;

2) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України або реєстраційний номер облікової картки платника податків (серія (за наявності), номер паспорта громадянина України – для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків,

повідомили про це відповідному податковому органу та мають відмітку (інформацію) в паспорті);

3) контактні дані заявника (номер телефону, адреса електронної пошти);

4) торговельні марки під якими заявник має намір здійснювати введення в обіг товарів в упаковці або сервісної упаковки (за наявності);

5) матеріали, з яких виготовлятиметься сервісна упаковка або упаковка товарів, які будуть вводиться в обіг;

6) інформацію про обрану форму досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки.

3. Заява про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці подається шляхом заповнення електронної форми в інформаційній системі управління відходами та підписується шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

4. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, протягом 15 робочих днів з дати отримання заяви про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці приймає рішення про включення або про відмову у включенні заявника до Реєстру виробників товарів в упаковці.

5. Суб'єкту господарювання, який включений до Реєстру виробників товарів в упаковці, присвоюється незмінний реєстраційний номер.

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, у строк встановлений частиною четвертою цієї статті, надсилає заявнику через інформаційну систему управління відходами електронне повідомлення про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці та присвоєння йому реєстраційного номеру або про відмову у включенні до Реєстру виробників товарів в упаковці.

7. Підставою для відмови у включенні до Реєстру виробників товарів в упаковці є відсутність у заяві про включення заявника до Реєстру виробників товарів в упаковці інформації, передбаченої цим Законом.

8. У разі зміни відомостей, зазначених в заяві про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці, виробник подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про внесення змін до облікових даних у спосіб, визначений частиною третьою цієї статті.

9. Підставами для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, рішення про виключення виробника товарів в упаковці з Реєстру виробників товарів в упаковці є:

1) припинення юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця;

2) подання заяви про виключення з Реєстру виробників товарів в упаковці у випадку припинення діяльності з виробництва товарів в упаковці та/або сервісної упаковки;

3) неподання протягом двох років звітності, передбаченої цим Законом.

10. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, надсилає виробнику товарів в упаковці через інформаційну систему управління відходами електронне повідомлення про виключення з Реєстру виробників товарів в упаковці протягом п'яти робочих днів з дня прийняття такого рішення.

11. Порядок реєстрації в Реєстрі виробників товарів в упаковці затверджується Кабінетом Міністрів України.

РОЗДІЛ IV

УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 20. Розширена відповідальність виробників товарів в упаковці

1. Виробники товарів в упаковці забезпечують створення системи розширеної відповідальності виробника для відходів упаковки з дотриманням встановлених законодавством вимог щодо захисту здоров'я людини та навколишнього природного середовища, санітарно-гігієнічних правил і норм, гарантій захисту права власності та права інтелектуальної власності.

2. Виробники товарів в упаковці через організації розширеної відповідальності виробника забезпечують приймання, збирання та відновлення відходів упаковки, включаючи:

1) приймання та збирання відходів упаковки від споживачів або інших суб'єктів з метою здійснення найбільш прийнятної операції з їх оброблення, відповідно до ієрархії управління відходами;

2) повторне використання або відновлення, включаючи рециклінг, зібраних відходів упаковки;

3) забезпечення високоякісного рециклінгу зібраних відходів упаковки та дотримання відповідних стандартів.

3. Доступ до системи розширеної відповідальності виробника є відкритим та рівним для споживачів, виробників товарів в упаковці, ритейлерів, суб'єктів господарювання у сфері управління відходами упаковки, організацій розширеної відповідальності виробника та органів місцевого самоврядування.

4. Контроль за системою розширеної відповідальності виробника здійснюється уповноваженими органами виконавчої влади у сфері управління упаковкою та відходами упаковки.

5. Відходи упаковки імпортованих товарів приймаються збираються та відновлюються в тому ж порядку та на них же умовах, що й відходи упаковки товарів, введених в обіг на території України.

Стаття 21. Вимоги до приймання, збирання та зберігання відходів упаковки

1. Приймання та роздільне збирання відходів упаковки організується та фінансується організаціями розширеної відповідальності виробника відповідно до договорів про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки, укладених з органами місцевого самоврядування.

2. При прийманні відходів упаковки забезпечується:

1) роздільне приймання паперу (картону), пластику, скла, металу, деревини;

2) дотримання санітарно-гігієнічних норм;

3) регулярне прибирання місця приймання та відведення забрудненої води в каналізаційні очисні споруди.

3. Роздільне збирання відходів упаковки здійснюється в порядку, встановленому Законом України “Про управління відходами”.

4. Організації розширеної відповідальності виробника забезпечують приймання та збирання відходів упаковки без стягнення плати зі споживачів.

5. Забороняється викидання відходів упаковки до змішаних побутових відходів, якщо у населеному пункті запроваджено роздільне збирання таких відходів.

6. Зберігання роздільно зібраних відходів упаковки здійснюється із запобіганням втрати їх споживчих властивостей для підготовки їх до повторного використання, рециклінгу або іншого відновлення.

7. Виробники товарів в упаковці та рітейлери, що продають товари у третинній упаковці, зобов'язані на вимогу споживача забрати таку упаковку після передання товару споживачу або надати йому можливість безкоштовно повернути її у торгових мережах або у пунктах приймання та збирання такої упаковки.

У разі повторних або регулярних поставок товару в упаковці, повернення третинної упаковки може відбуватися під час наступних поставок товару.

8. Якщо виробник товарів в упаковці або рітейлер не забирають самостійно третинну упаковку, споживач має право залишити таку упаковку в точці продажу. Інформація про таке право споживача зазначається у торговому приміщенні або на касі.

Стаття 22. Мінімальні цільові показники з рециклінгу відходів упаковки

1. Мінімальними цільовими показниками з рециклінгу відходів упаковки є частка відходів упаковки, що пройшли операцію з рециклінгу, від загальної маси упаковки товарів та сервісної упаковки, введених в обіг в попередньому календарному році, що має бути рециклінгована протягом поточного календарного року.

2. Виробники зобов'язані досягати мінімальні цільові показники з рециклінгу відходів упаковки за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону.

3. Звітним періодом для звітування та контролю за досягненням мінімальних цільових показників з рециклінгу є календарний рік.

4. Маса відходів упаковки, що пройшли операції з приймання, роздільного збирання, сортування та зберігання до підготовки відходів до рециклінгу, не враховується при обчисленні показників з рециклінгу відходів упаковки.

5. Маса комбінованої упаковки або упаковки, виготовленої з декількох матеріалів, яка більше ніж на сімдесят відсотків складається з одного матеріалу і пройшла операції рециклінгу враховується при обчисленні показників рециклінгу відходів упаковки відповідного виду.

6. Багаторазова упаковка, яка була введена в обіг та використана повторно, враховується при обчисленні показників з рециклінгу відходів упаковки в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері управління відходами.

7. Порядок обчислення обсягів повторного використання багаторазової упаковки та показників з рециклінгу відходів упаковки затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері управління відходами.

Стаття 23. Досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки

1. Обов'язок досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки (за категоріями та видами упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону) виникає у виробників товарів в упаковці з моменту введення товарів або сервісної упаковки в обіг.

2. Виробники товарів в упаковці досягають мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки:

індивідуально через організацію індивідуальної розширеної відповідальності виробника;

колективно через організацію колективної розширеної відповідальності виробника.

3. Виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки через організацію індивідуальної розширеної відповідальності виробника дозволено лише за умови виконання наступних вимог:

у виробника товарів в упаковці наявна функціонуюча система приймання та/або збирання відходів упаковки його товарів на всій території України, де здійснюється реалізація його товарів в упаковці;

у виробника наявна система управління відходами упаковки його товарів, що забезпечує операції з повторного використання та/або рециклінгу відходів упаковки, інших операцій відновлення.

4. Виробники товарів в упаковці щороку до 1 грудня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про обрану на наступний календарний рік форму досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки шляхом заповнення електронної форми в інформаційній системі управління відходами, яка підписується шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

5. Організації розширеної відповідальності виробника забезпечують безперервне приймання та роздільне збирання відходів упаковки на територіях відповідних сільських, селищних, міських рад, рад об'єднаних територіальних громад, з якими укладено договори про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки, незалежно від досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки.

Стаття 24. Депозитна система

1. З метою досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки організації розширеної відповідальності виробника можуть запроваджувати депозитну систему, яка поширюється на всю територію України.

2. Депозитна система діє на засадах неприбутковості та передбачає встановлення надбавки (депозиту) до ціни товару в упаковці, яка відшкодовується споживачу у випадку повернення упаковки.

3. Виробники товарів в упаковці визначають розмір депозиту за відповідну упаковку, що сплачується під час купівлі товару. Сплачені суми депозиту не можуть використовуватись для досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходами іншої упаковки.

4. Сума депозиту, що відшкодовується, дорівнює сумі депозиту, яка сплачується під час купівлі товару в упаковці.

5. Забороняється вимагати від споживача, який повертає депозитну упаковку до місць, призначених для збору такої упаковки, підтвердження сплати депозиту під час придбання товару в упаковці.

6. За згодою споживача депозит може відшкодуватися як частина вартості нового товару в упаковці.

7. На депозитну упаковку наноситься маркування, яке вказує на належність такої упаковки до депозитної системи.

8. Ціна товару в упаковці, на який поширюється депозитна система, включає суму депозиту, яка окремо зазначається в розрахунковому документі, який надається споживачу.

9. Виробники товарів в упаковці, на які поширюється депозитна система, збирають депозитну упаковку товарів, які вони ввели в обіг, без кількісних обмежень.

10. Заборонено вимагати придбання нового товару для отримання відшкодування за повернення депозитної упаковки.

11. Виробник товарів в упаковці, який прийняв рішення скасувати депозитну систему або припинити використання певного виду депозитної упаковки, зобов'язаний відшкодувати суму депозиту за вже придбаний товар в упаковці протягом дванадцяти місяців з моменту оприлюднення такого рішення на власному веб-сайті.

12. Суб'єкти господарювання, що здійснюють оптову або роздрібну торгівлю товарами у депозитній упаковці забезпечують збирання такої упаковки та повернення депозиту у всіх місцях здійснення торговельної діяльності, що здійснюють реалізацію товарів у такій упаковці, і повідомляють належним чином споживачів щодо суми депозиту для різних видів упаковки та будь-яких змін у видах депозитної упаковки.

Депозитна упаковка може бути повернена споживачем у інших пунктах прийому депозитної упаковки, які беруть участь у депозитній системі, з обов'язковим поверненням суми депозиту.

13. Невикористані депозити залишаються в депозитній системі і спрямовуються на забезпечення функціонування депозитної системи.

Стаття 25. Експорт та імпорт відходів упаковки

1. Відходи упаковки можуть бути експортовані для підготовки до повторного використання, рециклінгу та іншого відновлення за межі України або імпортовані для рециклінгу та підготовки до повторного використання відходів в Україну з дотриманням вимог Базельської конвенції про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх видаленням,

міжнародних договорів та законодавства України про транскордонні перевезення.

2. Відходи упаковки, які були експортовані, враховуються для досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки за умови надання підтвердження, що рециклінг таких відходів упаковки було здійснено згідно з вимогами цього Закону.

3. Відходи упаковки, які було ввезено на територію України, не враховуються для досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу, які встановлені цим Законом.

Стаття 26. Оприлюднення інформації щодо відходів упаковки

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами узагальнює та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті таку інформацію щодо відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону):

1) загальна маса сервісної упаковки, упаковки товарів, які були введені в обіг в попередньому календарному році – до 1 березня поточного року;

2) маса окремо за операціями збирання, рециклінгу, відновлення в інший спосіб, видалення відходів упаковки в попередньому календарному році – до 31 серпня поточного року;

3) інформацію щодо виконання мінімальних цільових показників рециклінгу відходів упаковки організаціями розширеної відповідальності виробника в попередньому календарному році – до 31 серпня поточного року.

РОЗДІЛ V

ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗШИРЕНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВИРОБНИКА

Стаття 27. Організація індивідуальної розширеної відповідальності виробника

1. Організація індивідуальної розширеної відповідальності виробника є неприбутковою організацією, яка створена у формі непідприємницького товариства виробником товарів в упаковці з метою досягнення ним мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки.

2. Виробник товарів в упаковці, який є членом організації колективної розширеної відповідальності виробника, може створити організацію індивідуальної розширеної відповідальності виробника після припинення членства в організації колективної розширеної відповідальності виробника та повного виконання фінансових зобов'язань перед нею.

3. Організація індивідуальної розширеної відповідальності виробника забезпечує організацію приймання, роздільного збирання, підготовку до повторного використання та рециклінг виключно відходів упаковки товарів, введених в обіг виробником товарів в упаковці, який є засновником та єдиним членом такої організації.

Стаття 28. Організація колективної розширеної відповідальності виробника

1. Організація колективної розширеної відповідальності виробника є неприбутковим об'єднанням підприємств, що створюється виробниками товарів в упаковці у формі асоціації з метою досягнення її членами мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки.

2. Організація колективної розширеної відповідальності виробника створюється виробниками товарів в упаковці, які в попередньому календарному році спільно ввели в обіг не менше десяти відсотків загальної маси сервісної упаковки та упаковки товарів, які введено в обіг всіма виробниками товарів в упаковці в минулому календарному році.

3. Виробники товарів в упаковці, які заснували або вступили до організації колективної розширеної відповідальності виробника є членами такої організації.

4. Організація колективної розширеної відповідальності виробника відмовляє виробнику товарів в упаковці в членстві виключно у випадку, якщо він є засновником організації індивідуальної розширеної відповідальності виробника або членом іншої організації колективної розширеної відповідальності виробника.

5. Члени організації колективної розширеної відповідальності виробника укладають з такою організацією договори про передачу зобов'язань з розширеної відповідальності виробника.

6. Член організації колективної розширеної відповідальності виробника може вийти з організації колективної розширеної відповідальності виробника за умови повного виконання своїх фінансових зобов'язань перед такою організацією.

7. Умови договору про передання зобов'язань з виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки є однаковими для всіх членів організації колективної розширеної відповідальності виробника.

8. Виробник товарів в упаковці виключається з організації колективної розширеної відповідальності виробника у випадках:

1) подання недостовірних даних щодо обсягів введеної в обіг сервісної упаковки та/або упаковки товарів;

2) систематичної несплати плати за виконання цільових показників з рециклінгу відходів упаковки;

9. Порядок набуття та припинення членства, права та обов'язки членів, порядок утворення, склад органів управління та їх компетенція, порядок прийняття рішень та інші особливості діяльності організації колективної розширеної відповідальності виробника визначається статутом організації колективної розширеної відповідальності виробника з урахуванням вимог цього Закону.

10. Для виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки організація розширеної колективної відповідальності виробника може використовувати відходи сервісної упаковки та упаковки товарів, введених в обіг виробниками товарів в упаковці, які не є її членами.

Стаття 29. Реєстр організацій розширеної відповідальності виробника

1. Юридична особа, яка має намір отримати статус організації розширеної відповідальності виробника, подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника.

2. Заява про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника містить:

1) повне найменування юридичної особи;

2) ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України;

3) реєстраційні номери засновника або засновників організації розширеної відповідальності виробника в Реєстрі виробників товарів в упаковці;

4) види відходів упаковки, щодо яких виконуватиметься обов'язок з досягнення мінімальних цільових показників рециклінгу відходів упаковки;

5) контактні дані заявника (номер телефону, адреса електронної пошти).

3. Заява про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника подається шляхом заповнення електронної форми в інформаційній системі управління відходами та підписується шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису.

4. Юридична особа, яка має намір отримати статус організації індивідуальної розширеної відповідальності виробника до заяви про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника додає документи, що підтверджують наявність існуючої та функціонуючої системи управління відходами упаковки її засновника, на всій території України.

5. До заяви про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника додається план управління відходами упаковки на п'ять років, який містить:

1) для організації індивідуальної розширеної відповідальності виробника:

а) прогнозовані щорічні обсяги сервісної упаковки та/або упаковки товарів, які будуть введені в обіг засновником;

б) інформацію про матеріали, з яких виготовлено сервісну упаковку та/або упаковку товарів засновника та щодо яких буде забезпечене досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки;

в) відомості про систему управління відходами упаковки, яка створена для забезпечення досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки:

обсяги відходів упаковки, які планується збирати та рециклінгувати (за категоріями та видами упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

фінансовий план функціонування системи управління відходами упаковки;

опис технічної інфраструктури приймання, збирання та рециклінгу відходів упаковки;

методи підготовки до повторного використання та рециклінгу відходів упаковки, які плануються до застосування щодо кожного виду відходів упаковки;

2) для організацій колективної розширеної відповідальності виробника:

а) прогнозовані щорічні обсяги сервісної упаковки та/або упаковки товарів, які будуть введені в обіг членами;

б) інформацію про матеріали, з яких виготовлено сервісну упаковку та/або упаковку товарів членів та щодо яких буде забезпечене досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки;

в) відомості про систему управління відходами упаковки, яка буде створена для забезпечення досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки:

обсяги відходів упаковки кожного виду, які планується збирати та рециклінгувати (за категоріями та видами упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

план географічного покриття та охоплення населення системою управління відходами упаковки;

опис технічної інфраструктури приймання, збирання та рециклінгу відходів упаковки;

методи підготовки до повторного використання та рециклінгу відходів упаковки, які плануються до застосування щодо кожного виду відходів упаковки;

фінансовий план створення та функціонування системи управління відходами упаковки;

г) методологія розрахунку плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки;

г) прогнозований розмір плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу одиниці маси кожного виду відходів упаковки;

6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, протягом 45 робочих днів з дати отримання заяви про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника та доданих до неї документів приймає рішення про включення або відмову у включенні заявника до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника, крім випадку, передбаченого частиною сьомої цієї статті.

7. Рішення про включення або відмову у включенні до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника заявника, який має намір отримати статус організації індивідуальної розширеної відповідальності виробника, приймається на підставі висновку комісії, до складу якої входять по одному представнику від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів.

Положення про діяльність комісії та її персональний склад затверджується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

Організаційне забезпечення діяльності комісії, передбаченої абзацом другим цієї частини, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

8. Юридичній особі, яка включена до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника, присвоюється незмінний реєстраційний номер.

9. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, у строк встановлений частиною шостою цієї статті, надсилає заявнику через інформаційну систему управління відходами електронне повідомлення про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника та присвоєння йому реєстраційного номеру або про відмову у включенні до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника.

10. Підставою для відмови у включенні до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника є невідповідність заяви про включення до Реєстру

організацій розширеної відповідальності виробника або доданих до неї документів вимогам, встановленим цією статтею.

11. У разі зміни відомостей, зазначених в заяві про включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника, така особа подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про внесення змін до облікових даних у спосіб, визначений частиною третьою цієї статті.

Організації колективної розширеної відповідальності виробника вносять до інформаційної систему управління відходами відомості про прийняття до свого складу виробника товарів в упаковці протягом десяти днів з дня укладення договору про передачу зобов'язань з розширеної відповідальності виробника.

12. Не пізніше ніж за півроку до закінчення п'ятирічного строку плану управління відходами упаковки організація розширеної відповідальності виробника подає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами план управління відходами упаковки на наступні п'ять років.

13. Підставами для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, рішення про виключення особи з Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника є:

1) подання організацією розширеної відповідальності виробника заяви про припинення діяльності;

2) припинення юридичної особи організації розширеної відповідальності виробника;

3) встановлення факту, що частка ринку організації колективної розширеної відповідальності виробника протягом попередніх двох років складала менше десяти відсотків;

4) невиконання протягом двох років посліпль цільових показників з рециклінгу відходів упаковки.

5) неподання плану управління відходами упаковки у термін, встановлений цим Законом;

6) неподання протягом двох років звітності, передбаченої цим Законом.

14. Юридична особа виключається з Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника не раніше ніж через три місяці з дня прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, рішення про виключення з Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника.

15. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, надсилає особі через інформаційну систему управління відходами повідомлення про виключення її з Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника протягом п'яти робочих днів з дня прийняття такого рішення.

16. Порядок реєстрації в Реєстрі організацій розширеної відповідальності виробника затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Плата за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки

1. Розмір плати за виконання організацією розширеної відповідальності виробника мінімальних цільових показників з рециклінгу одиниці маси відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону) у відповідному році встановлюється такою організацією та оприлюднюється на її веб-сайті до 1 листопада року, що йому передує.

2. Розмір плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки може переглядатися організацією розширеної відповідальності виробника не частіше одного разу протягом року, на який такий розмір встановлений, у разі зміни розміру витрат на забезпечення здійснення операцій з управління відходами упаковки, передбачених цим Законом.

Інформація про зміну розміру плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки оприлюднюється на веб-сайті організації розширеної відповідальності виробника не пізніше ніж за місяць до початку застосування нового розміру плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки.

3. З метою визначення розміру плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки члени організації розширеної відповідальності виробника надають такій організації інформацію про масу сервісної упаковки та упаковки товарів, введених ними в обіг.

Стаття 31. Координаційний комітет організацій розширеної відповідальності виробника

1. Протягом трьох місяців з дня включення до Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника другої організації колективної розширеної відповідальності виробника створюється координаційний комітет організацій розширеної відповідальності виробника (далі – координаційний комітет).

2. Координаційний комітет є постійним консультативно-дорадчим органом при центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

3. Склад та положення про координаційний комітет затверджуються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

4. До складу координаційного комітету входять по одному представнику кожної організації колективної розширеної відповідальності виробника, по три представника від центрального органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері управління відходами, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства.

5. До повноважень координаційного комітету належить надання пропозицій щодо:

1) розподілу зобов'язань щодо територіального охоплення діяльності організацій колективної розширеної відповідальності виробника з огляду на частку ринку кожної з таких організацій, забезпечуючи рівномірність охоплення міських та сільських населених пунктів, враховуючи їх доступність (за виключенням депозитної системи);

2) моніторинг діяльності організацій колективної розширеної відповідальності виробника, зокрема щодо виконання договорів про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки, укладених з органами місцевого самоврядування;

3) координації інформаційно-роз'яснювальної та просвітницької роботи серед населення щодо безпечного та ресурсозберігаючого управління відходами упаковки.

6. Перше засідання координаційного комітету проводиться протягом місяця з дня затвердження його складу та положення про координаційний комітет.

7. На підставі пропозицій координаційного комітету центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, видає накази, який є обов'язковими для організацій колективної розширеної відповідальності виробника.

8. Представники органів місцевого самоврядування мають право брати участь в засіданнях координаційного комітету, на яких розглядаються питання щодо діяльності організацій колективної розширеної відповідальності виробника на територіях відповідних сільських, селищних, міських рад, рад об'єднаних територіальних громад, з правом дорадчого голосу.

Стаття 32. Взаємодія організацій розширеної відповідальності виробника з органами місцевого самоврядування

1. Органи місцевого самоврядування укладають з організаціями розширеної відповідальності виробника, договори про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки на основі примірного договору, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства.

2. Органи місцевого самоврядування після укладання з організаціями розширеної відповідальності виробника договору про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки сприяють їм в організації приймання та роздільного збирання відходів упаковки, включаючи облаштування майданчиків для встановлення контейнерів для роздільного збирання та влаштування пунктів приймання та роздільного збирання відходів упаковки на їх території.

3. Договір про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки визначає:

1) територію, на якій здійснюватиметься приймання та роздільне збирання відходів упаковки;

2) зобов'язання організації розширеної відповідальності виробника щодо організації та фінансування системи приймання та роздільного збирання відходів упаковки, їх рециклінгу;

3) порядок надання органами місцевого самоврядування місця для облаштування пунктів приймання та майданчиків для роздільного збирання відходів упаковки;

4) порядок функціонування пунктів приймання та майданчиків для роздільного збирання відходів упаковки, включаючи чисельність населення, що охоплюється послугою, тип, кількість та місцезнаходження пунктів приймання та контейнерів для роздільного збирання відходів, періодичність їх обслуговування;

5) розрахункова маса відходів упаковки, які організація розширеної відповідальності виробника зобов'язується збирати, виходячи з маси упаковки, що вводиться в обіг її членами, та цільових показників рециклінгу відходів упаковки, встановлених на відповідні роки;

6) порядок інформування про обсяги приймання та роздільного збирання відходів упаковки;

7) зобов'язання щодо розроблення та реалізації, зокрема за сприяння органів місцевого самоврядування, плану проведення інформаційно-

роз'яснювальної та просвітницької роботи серед населення щодо безпечного та ресурсозберігаючого управління відходами упаковки.

4. Договір про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки, укладається на строк плану управління відходами упаковки такої організації розширеної відповідальності виробника.

5. Договір про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки може бути розірваний за згодою сторін або на вимогу однієї зі сторін у разі порушення зобов'язань за таким договором іншою стороною.

6. У випадку одностороннього розірвання договору про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки такий договір припиняє чинність не раніше ніж через шість місяців з дня отримання вимоги про його розірвання іншою стороною.

7. Сторона договору про організацію приймання та роздільного збирання відходів упаковки, яка ініціювала його розірвання, невідкладно повідомляє про таке рішення координаційний комітет (у разі його створення).

Стаття 33. Особливості укладення договорів з суб'єктами господарювання у сфері управління відходами упаковки

1. Організації колективної розширеної відповідальності виробника укладають договори про здійснення операцій з управління відходами упаковки за результатами відкритої конкурентної процедури відбору суб'єктів господарювання у сфері управління відходами упаковки.

2. Оголошення про проведення конкурентної процедури відбору оприлюднюється на веб-сайті організації розширеної відповідальності виробника не пізніше ніж за місяць до дня проведення конкурентної процедури відбору.

3. Оголошення про проведення конкурентної процедури відбору містить:

1) порядок участі в конкурентній процедурі відбору;

2) істотні умови договору про здійснення операції з управління відходами упаковки;

3) критерії відбору суб'єкта господарювання у сфері управління відходами упаковки за результатами конкурентної процедури відбору.

4. Договір про здійснення операцій з управління відходами упаковки укладається з суб'єктом господарювання у сфері управління відходами упаковки на період дії поточного плану управління відходами упаковки організації розширеної відповідальності виробника.

5. Після закінчення строку договору про здійснення операцій з управління відходами упаковки сторони можуть без проведення конкурентної процедури відбору укласти такий договір на новий строк, що відповідає періоду дії плану

управління відходами упаковки організації розширеної відповідальності виробника.

Стаття 34. Припинення діяльності організацій розширеної відповідальності виробника

1. Організація розширеної відповідальності виробника припиняє свою діяльність з дня виключення її з Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника.

2. Після отримання повідомлення про прийняття рішення про виключення з Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника організація колективної розширеної відповідальності виробника невідкладно повідомляє про таке рішення своїх членів.

3. Не пізніше ніж за місяць до дня припинення діяльності організація колективної розширеної відповідальності виробника надає своїм членам:

1) звіт про використання плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки та інформацію про грошові кошти, які залишилися невикористаними;

2) відомості та підтвердні документи про обсяг виконаних зобов'язань з рециклінгу відходів упаковки.

4. У разі припинення діяльності організації колективної розширеної відповідальності виробника грошові кошти, які залишилися невикористаними після задоволення вимог кредиторів, передаються іншим організаціям розширеної відповідальності виробника, з якими члени такої організації уклали договори про передачу зобов'язань з розширеної відповідальності виробника пропорційно до частки на ринку кожного з таких виробників товарів в упаковці.

5. Не пізніше ніж за місяць до дня припинення діяльності організації розширеної відповідальності виробника, виробники товарів в упаковці, які були членами такої організації, подають центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами через інформаційну систему управління відходами копію договору, укладеного з іншою організацією розширеної відповідальності виробника про передачу зобов'язань з розширеної відповідальності виробника.

РОЗДІЛ VI

ЗВІТНІСТЬ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ УПРАВЛІННЯ УПАКОВКОЮ ТА ВІДХОДАМИ УПАКОВКИ

Стаття 35. Звітність у сфері управління відходами упаковки

1. Виробники товарів в упаковці щороку до 15 лютого подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами таку звітність:

1) звіт про масу сервісної упаковки та упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону), в якій були введені в обіг їх товари в попередньому календарному році;

2) звіт про масу багаторазової упаковки, використаної повторно в попередньому календарному році (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

2. Організації розширеної відповідальності виробника щороку до 31 травня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами через інформаційну систему управління відходами звіт за попередній календарний рік, який містить наступну інформацію:

1) перелік членів організації розширеної відповідальності виробника;

2) маса сервісної упаковки та упаковки товарів (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону), які були введені в обіг членами організації розширеної відповідальності виробника;

3) перелік договорів, укладених з органами місцевого самоврядування та суб'єктами господарювання у сфері управління відходами;

4) маса прийнятих, зібраних, рециклінгованих відходів упаковки та підготовленої до повторного використання багаторазової упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону) з наданням документів, що підтверджують здійснення рециклінгу;

5) маса відходів упаковки, які були вивезені за межі України з метою їх рециклінгу з наданням документів, що підтверджують здійснення рециклінгу;

6) розмір плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу одиниці маси відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

7) розмір сплаченої членами плати за виконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону);

8) проведена інформаційно-роз'яснювальна та просвітницька робота серед населення щодо безпечного та ресурсозберігаючого управління відходами упаковки.

3. У звіті за попередній календарний рік організація розширеної відповідальності виробника може врахувати масу відходів упаковки, які були рециклінговані протягом першого кварталу поточного року.

4. Маса рециклінгованих відходів упаковки, врахована у звіті за попередній календарний рік не враховується при поданні звіту за поточний календарний рік.

5. Організації розширеної відповідальності виробника, які припиняють діяльність, подають звіт, передбачений цією статтею за два місяці до дня припинення діяльності.

6. Суб'єкти господарювання у сфері управління відходами упаковки щороку до 31 травня подають до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, через інформаційну систему управління відходами звіти щодо маси зібраних та рециклінгованих відходів упаковки (за видами та категоріями упаковки, визначеними в додатку 3 до цього Закону).

7. Порядок подання та перевірки звітності у сфері управління відходами упаковки затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері управління відходами.

8. На підставі аналізу та узагальнення показників звітності, передбаченої цією статтею, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, створює та адмініструє базу даних упаковки та відходів упаковки.

Стаття 36. Контроль за дотриманням законодавства у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Контроль за дотриманням законодавства у сфері управління упаковкою та відходами упаковки у межах своїх повноважень здійснюють:

- 1) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів;
- 2) центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

Стаття 37. Відповідальність за порушення законодавства у сфері управління упаковкою та відходами упаковки

1. Особи, винні в порушенні законодавства у сфері управління упаковкою та відходами упаковки, несуть відповідальність згідно з цим та іншими законами України.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, застосовує адміністративно-господарські штрафи:

- 1) до виробників товарів в упаковці:
  - а) за введення в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці, які не відповідають встановленим законодавством вимогам, – у розмірі 100 відсотків вартості введеної в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці, але не менше

десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого порушення – у розмірі 100 відсотків вартості введеної в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці, але не менше двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

б) за введення в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці без попередньої реєстрації в Реєстрі виробників товарів в упаковці – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

в) за введення в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці без попередньої передачі зобов'язань з розширеної відповідальності виробника організації розширеної відповідальності виробника – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) до рітейлерів:

за надання на ринку сервісної упаковки або товарів в упаковці, які не відповідають встановленим законодавством вимогам – у розмірі 100 відсотків вартості введеної в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці, але не менше десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого порушення – у розмірі 100 відсотків вартості введеної в обіг сервісної упаковки або товарів в упаковці, але не менше двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

3. За порушення вимог цього Закону центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, застосовує адміністративно-господарські штрафи:

1) до виробників товарів в упаковці:

а) за порушення строку подання заяви про обрану на наступний календарний рік форму досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

б) за порушення строку подання звітності у сфері управління відходами упаковки або подання звітності у сфері управління відходами упаковки, що містить недостовірні дані – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

в) за ненадання інформації або надання недостовірної інформації на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами – у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого

порушення – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) до організацій розширеної відповідальності виробника:

а) за порушення строку подання звітності у сфері управління відходами упаковки або подання звітності у сфері управління відходами упаковки, що містить недостовірні дані, – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

б) за укладення договору з суб'єктом господарювання у сфері управління відходами без дотримання вимоги щодо проведення відкритої конкурентної процедур відбору – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого порушення – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

в) за ненадання органу місцевого самоврядування, з яким укладено договір про організації приймання та роздільного збирання відходів упаковки інформації про обсяги приймання та збирання відходів упаковки – у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого порушення – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

г) за невиконання мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки – у розмірі подвійної плати за виконання організацією розширеної відповідальності виробника рециклінгу одиниці маси відходів упаковки відповідного виду пропорційно невиконаному обсягу рециклінгу відходів упаковки;

г) ненадання інформації або надання недостовірної інформації на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами – у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого порушення – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) до суб'єктів господарювання у сфері управління відходами упаковки:

а) за порушення строку подання звітності у сфері управління відходами упаковки або подання звітності у сфері управління відходами упаковки, що містить недостовірні дані, – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом трьох років вчинення такого самого порушення – у розмірі двадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

б) за ненадання інформації або надання недостовірної інформації на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, – у розмірі п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за повторне протягом одного року вчинення такого самого порушення – у розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4. Рішення про накладення адміністративно-господарського штрафу є виконавчим документом.

5. Порядок накладення адміністративно-господарських штрафів за порушення законодавства у сфері управління упаковкою та відходами упаковки визначається Кабінетом Міністрів України

6. Сплачені штрафи зараховуються до Державного бюджету України.

7. Рішення про накладення адміністративно-господарського штрафу може бути оскаржене до суду.

РОЗДІЛ VII ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та вводиться в дію з 1 січня 2024 року, крім:

частини другої статті 14, яка вводиться в дію через п'ять років з дня набрання чинності цим Законом;

статті 17, частини четвертої статті 21, частин першої статті 33, підпункту “б” пункту 1 частини другої статті 35 які вводиться в дію з 1 січня 2025 року;

частини третьої статті 14 щодо вилучення товарів, упаковка яких не відповідає вимогам цього Закону, якщо такі товари були введені в обіг до набрання чинності цим Законом, частин першої – п'ятої статті 15, частин першої, другої статті 21, пункту 1 частини другої статті 35 які вводиться в дію з 1 січня 2026 року;

частин другої, шостої статті 33, підпункту “в” пункту першого частини другої статті 35 цього Закону в частині застосування адміністративно-господарських штрафів до виробників товарів в упаковці (крім виробників сервісної упаковки), маса відходів упаковки, введеної в обіг якими протягом календарного року, не перевищує 1500 кілограм, які вводяться в дію з 1 січня 2027 року.

2. Установити, що виробники товарів в упаковці подають заяву про включення до Реєстру виробників товарів в упаковці до 31 грудня 2024 року.

3. Установити, що до введення в дію частини другої статті 11 цього Закону рівень концентрації важких металів (свинцю, кадмію, ртуті та шестивалентного хрому) в упаковці чи в її компонентах не повинні перевищувати:

1) 0,06 % за масою через три роки з дня набрання чинності цим Законом;

2) 0,025% за масою через чотири роки з дня набрання чинності цим Законом.

4. Внести зміни до таких законів України:

1) пункт 5 статті 20 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20, стаття 190) викласти у такій редакції:

«5) розробляє, затверджує та впроваджує регіональний план управління відходами, вирішує питання управління побутовими відходами, знешкодження та захоронення трупів тварин;»;

2) у частині першій статті 25 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 1, ст. 1):

у абзаці першому слова «договір про управління побутовими відходами» замінити словами «договір про надання послуг з управління побутовими відходами»;

у абзаці другому:

слова «схеми санітарного очищення населеного пункту» замінити словами «місцевих планів управління відходами»;

слово «поводження» замінити словом «управління»;

3) у Законі України «Про управління відходами» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 56, ст. 3270):

у частині першій статті 1:

у пункті 1 слова «відходи від зелених насаджень» замінити словами «відходи зелених насаджень»;

у пункті 8 слова «діяльності з капітального ремонту, будівництва або знесення будівель і споруд» замінити словами «будівництва або демонтажу (знесення) будівель і споруд або їх частин»;

у пункті 12 слово «утворювачі» замінити словом «власники»;

у пункті 14 слова «на об'єктах» замінити словами «у місцях»;

у пункті 23 після слів «їх утворення» доповнити словами «або збирання»;

у абзаці другому пункту 26 після слів «відходи будівництва та знесення,» доповнити словами «відходи від руйнувань,»;

у пункті 30 слова «або будинку громадського призначення» замінити словами «або інших житлових приміщеннях»;

доповнити новим пунктом 42 такого змісту:

«42) відходи від руйнувань - частини (уламки) пошкоджених (зруйнованих) об'єктів, а також матеріали, предмети, які були всередині або поряд з такими об'єктами у момент пошкодження (руйнування) та/або виконання робіт з демонтажу та які повністю або частково втратили свої споживчі властивості та не можуть у подальшому використовуватись за місцем їх утворення чи виявлення»;

у пункті 3 частини другої статті 3 слова «найближчій споруді або установці з» замінити словами «найближчому об'єкті»;

у статті 6:

у частині третій слово «призначені» замінити словом «придатні»;

у частині четвертій слово «видаляються» замінити словом «вилучаються»;

у частині третій статті 8 слова «Критерії оголошення припинення статусу відходів» замінити словами «Критерії, що визначають припинення статусу відходів для окремих видів відходів»;

у частині п'ятій статті 12:

у пункті 2 слова «Збирання, перевезення та/або оброблення таких відходів здійснюють суб'єкти господарювання у сфері управління відходами.» виключити;

доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

«Збирання, перевезення та/або оброблення таких відходів здійснюють суб'єкти господарювання у сфері управління відходами.»;

у статті 13:

у частині четвертій слово «класифікатором» замінити словом «переліком»;

у частині сьомій слова «знесення будівель та інженерних споруд» замінити словами «демонтаж (знесення) будівель та споруд»;

у частині дев'ятій після слів «воєнного характеру,» доповнити словами «а також особливості їх виявлення та обліку,»;

у статті 19:

у частині першій:

у пункті 9 після слова «розроблення,» доповнити словом «погодження»;

доповнити новими пунктами 16 та 17 такого змісту:

«16) затвердження Порядку поводження з відходами, що утворились у зв'язку з пошкодженням (руйнуванням) будівель та споруд внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій або проведенням робіт з ліквідації їх наслідків;

17) затвердження Порядку визначення суб'єктів господарювання на здійснення операцій з відновлення та видалення побутових відходів.»;

частину першу статті 22 доповнити новими пунктами 15 та 16 такого змісту:

«15) розроблення Порядку поводження з відходами, що утворились у зв'язку з пошкодженням (руйнуванням) будівель та споруд внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій або проведенням робіт з ліквідації їх наслідків;

16) розроблення Порядку визначення суб'єктів господарювання на здійснення операцій з відновлення та видалення побутових відходів.»;

пункт 5 частини першої статті 23 викласти у такій редакції:

«5) дотримання правил і режиму експлуатації об'єктів оброблення відходів та виконання заходів щодо рекультивації та догляду за полігонами після припинення їх експлуатації;»;

у пункті 1 частини першої статті 24 слово «тимчасового» виключити;

пункт 8 частини першої статті 25 викласти у такій редакції:

«8) ліквідація несанкціонованих сміттєзвалищ та передача відходів, власник яких не встановлений, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами для їх оброблення;»;

у статті 26:

частину першу доповнити новим підпунктом «б)» такого змісту:

«б) визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами.»;

у частині другій:

пункт 4 виключити;

пункт 7 викласти у такій редакції:

«7) ведення обліку несанкціонованих сміттєзвалищ у межах населених пунктів та відходів, власник яких не встановлений;»;

пункт 8 викласти у такій редакції:

«8) забезпечення ліквідації несанкціонованих сміттєзвалищ та передача відходів, власник яких не встановлений, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами для їх оброблення;»;

пункт 2 частини третьої статті 27 після слів «на здійснення операцій з оброблення відходів» доповнити словами «та ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами»;

у статті 30:

частину четверту викласти у такій редакції:

«4. Проектна документація на будівництво багатоквартирних будинків, гуртожитків, а також нежитлових будинків, що за класом наслідків (відповідальності) належать до об'єктів з середніми (СС2) та значними (СС3) наслідками, повинна передбачати проектні рішення щодо облаштування контейнерних майданчиків для роздільного збирання побутових відходів, урн для збирання побутових відходів.

Прибудинкові території, автомобільні дороги, зупинки громадського транспорту та інші об'єкти благоустрою населених пунктів, а також місця проведення масових заходів обладнуються контейнерними майданчиками для роздільного збирання побутових відходів, урнами для збирання побутових відходів відповідно до санітарних норм та правил.

Зазначені об'єкти та місця обладнуються урнами для роздільного збирання побутових відходів відповідно до затверджених органами місцевого самоврядування правил благоустрою населеного пункту щодо прийнятої системи управління побутовими відходами в частині їх роздільного збирання.»;

у частині п'ятій та шостій слово «реконструкція» у відповідних відмінках виключити;

пункт 3 частини другої статті 31 викласти у такій редакції:

«3) забезпечувати роздільне збирання відходів згідно з правилами благоустрою населеного пункту, регіональними та місцевими планами управління відходами.»;

у статті 32:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«В інших територіальних громадах також може бути визначений адміністратор послуги з управління побутовими відходами рішенням міської, сільської, селищної ради.»;

у пункті 1 абзацу другою частини четвертої слово «муніципальної» виключити;

у статті 33:

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Суб'єкти господарювання, які здійснюють збирання та перевезення побутових відходів, визначаються виконавчими органами місцевих рад на конкурсних засадах у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. За результатами конкурсу може бути визначено декілька суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність із збирання та перевезення побутових відходів, на території територіальної громади за територіальним принципом та/або за видами побутових відходів (змішані, великогабаритні, ремонтні, небезпечні, а також відходи зелених насаджень).

До запровадження розширеної відповідальності виробника суб'єкти господарювання, які здійснюють господарську діяльність із збирання та перевезення роздільно зібраних побутових відходів, також визначаються виконавчими органами місцевої ради на конкурсних засадах.»;

частину п'яту викласти у такій редакції: «5. Виконавцем послуги з управління побутовими відходами є адміністратор послуги з управління побутовими відходами, а за його відсутності - суб'єкт господарювання,

визначений виконавцем послуги зі збирання та перевезення побутових відходів у встановленому законодавством порядку.»;

у статті 34:

у абзаці третьому частини першої слова «органом місцевого самоврядування» замінити словами «виконавчим органом місцевої ради», а після слова «змішані» доповнити словами «та роздільно зібрані, у тому числі окремо»;

у частині третій:

слово «послугу» замінити словами «відповідні операції послуги»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«При встановленні тарифів на відновлення та видалення побутових відходів економічно обґрунтовані витрати на здійснення відповідних операцій зменшуються на прогнозовану вартість продажу роздільно зібраних та/або відсортованих складових цих відходів, та/або отриманої енергії.»;

у статті 36:

у абзаці першому частини першої слова «реконструкції, модернізації, технічного переоснащення» виключити;

у пункті 2 частини першої слова «реконструкцію, модернізацію та технічне переоснащення» виключити;

абзац шостий частини другої виключити;

абзац другий частини четвертої викласти у такій редакції:

«Зазначеним Порядком також встановлюється граничний рівень вартості інвестицій, які можуть залучатися за інвестиційними програмами, що включаються при розрахунку економічно обґрунтованих витрат, та граничний строк дії інвестиційних програм до моменту повного погашення зобов'язань за ними.»;

у абзаці другому частини першої статті 37:

пункт 1 виключити;

пункти 2-4 викласти у такій редакції:

«1) з 1 січня року, що є третім наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан - не менше 20% їх маси;

2) з 1 січня року, що є восьмим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан - не менше 25% їх маси;

3) з 1 січня року, що є тринадцятим наступним роком за роком, у якому припинено або скасовано воєнний стан - не менше 35% їх маси.»;

частину другу статті 38 викласти у такій редакції:

«2. Стаціонарні установки спалювання відходів та установки сумісного спалювання відходів, у тому числі майданчики для зберігання відходів

виробничої зони таких установок, проектується відповідно до вимог законодавства про містобудування.»;

у статті 39:

у частині другій слова «побічного» замінити словами «сумісного»;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«5. Правила технічної експлуатації установок зі спалювання відходів та установок із сумісного спалювання відходів затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.»;

у статті 40:

у частині першій слова «технологічне обладнання яких забезпечує» замінити словами «конструкція і обладнання яких забезпечують»;

у частині четвертій слова «програми моніторингу» замінити словами «програми контролю та моніторингу»;

у статті 42:

у частині п'ятій:

пункт 2 викласти у такій редакції:

«2) відомості про проектну місткість та розрахунковий строк експлуатації полігону;»;

пункт 4 викласти у такій редакції:

«4) інструкція з експлуатації полігону та догляду за ним після припинення його експлуатації.»;

у пункті 5 частини десятої:

абзац перший виключити;

у абзаці другому після слів «невідповідність об'єкта» доповнити словами «оброблення відходів»;

у статті 44:

у пункті 2 абзацу другою частини першої слово «оброблення» замінити словом «відновлення»;

доповнити статтю новою частиною дев'ятою такого змісту:

«9. За видачу ліцензії справляється разова плата в розмірі десяти прожиткових мінімумів, виходячи з розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що діє на день прийняття органом ліцензування рішення про видачу ліцензії.»;

у частині першій статті 51 після слів «Порядок розроблення» доповнити словом «, погодження»;

у частині першій статті 57:

пункт 7 викласти у такій редакції:

«7) порушення правил технічної експлуатації установок зі спалювання відходів та установок із сумісного спалювання відходів або правил технічної експлуатації полігонів, припинення експлуатації, рекультивації та догляду за полігонами після припинення їх експлуатації, невиконання заходів щодо рекультивації та догляду за полігонами після припинення їх експлуатації;»;

доповнити новим пунктом 13 такого змісту:

«13) здійснення господарської діяльності у сфері управління небезпечними відходами без відповідної ліцензії або недотримання умов такої ліцензії.»;

у Розділі XI «Перехідні та прикінцеві положення»:

у пункті 5 після слова «фільтрату» доповнити словами «(за наявності, відповідно, біогазу та фільтрату),»;

у пункті 6:

у абзаці першому слова «Виконавчі органи місцевих рад» замінити словами «Місцеві ради»;

після абзацу другого доповнити абзацами третім - п'ятим такого змісту:

«Якщо на дату набрання чинності цим Законом між виконавцем послуг з вивезення побутових відходів та органом місцевого самоврядування укладений договір на надання відповідних послуг, строк дії якого становить п'ять та більше років, орган місцевого самоврядування зобов'язаний впродовж одного року з дати набрання чинності цим Законом розірвати такий договір та провести новий конкурс на визначення суб'єкта господарювання, що здійснює вивезення побутових відходів, за правилами, встановленими цим Законом.

Якщо на дату набрання чинності цим Законом між виконавцем послуг з вивезення побутових відходів та органом місцевого самоврядування укладений договір на надання відповідних послуг, строк дії якого становить менше п'яти років, такий договір зберігає чинність протягом строку, на який він був укладений. Якщо такий виконавець послуг з вивезення побутових відходів є надавачем послуги з управління побутовими відходами відповідно до вимог цього Закону, він зобов'язаний протягом одного року з дати набрання чинності цим Законом розірвати договори зі споживачами з надання таких послуг та укласти з ними нові договори про надання послуг з управління побутовими відходами відповідно до вимог цього Закону.

Договори про надання послуг поводження з побутовими відходами між виконавцем послуг та споживачами, укладені до набрання чинності цим Законом, зберігають чинність до дати набрання чинності договорами про надання послуг з управління побутовим відходами, укладеними за правилами, визначеними цим Законом.»;

відповідно абзац третій вважати абзацом шостим;

у абзаці шостому слова «набрання чинності цим Законом» замінити словами «визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами», а слова «(у разі його визначення). Договір про надання послуги з управління побутовими відходами переукладається на той самий строк, на який він був укладений з органом місцевого самоврядування.» виключити.

5. Кабінету Міністрів України протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

затвердити нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Додаток 1 до Закону України
«Про упаковку та відходи упаковки»

КРИТЕРІЇ ТА ПРИКЛАДИ
для віднесення виробів до упаковки

Визначення упаковка ґрунтується на наступних критеріях:

1. Елементи виробу/товару вважаються упаковкою, якщо вони відповідають визначенню, наведеному у цьому Законі, незалежно від того, чи виконують вони додатково інші функції, крім випадків, коли такі елементи виробу/товару є його складовою частиною і необхідні для того, щоб вміщати, підтримувати та захищати цей виріб/товар і його елементи протягом строку служби.

Приклади виробів, що належать до упаковки:

- 1) упаковка для солодощів;
- 2) плівка та пакети, що огортають коробки з товаром або друкованими виданнями;
- 3) підставки/серветки для тістечок, що продаються разом з ними;
- 4) горщики для квітів, призначені лише для продажу та перевезення рослин, в яких рослини не будуть залишатися постійно;
- 5) скляні пляшки для ін'єкційних розчинів;
- 6) вішалки для одягу, що продаються з предметом одягу;
- 7) рулони, трубки та циліндри, навколо яких намотується гнучкий матеріал (наприклад, пластикова плівка, алюміній, папір), за винятком рулонів, трубок і циліндрів, що є частинами промислового обладнання і не використовуються для представлення товару, як торгової одиниці;
- 8) коробки для сірників;
- 9) стерильні бар'єрні системи (пакети, лотки та матеріали, необхідні для збереження стерильності продукту);
- 10) капсули для напоїв (наприклад, кава, какао, молоко) одноразового використання, які після вживання залишаються порожніми;
- 11) сталеві балони для багаторазового використання, які використовуються для різних видів газу, за винятком вогнегасників.

Приклади виробів, що не належать до упаковки:

- 1) квіткові горщики для рослин, в яких вони знаходяться протягом свого життя;
- 2) коробки для інструментів;
- 3) пакетики чаю;

- 4) шар воску на сирі;
- 5) шкурки від ковбас та сосисок;
- 6) капсули з кавою, пакетики з розчинною кавою та паперові фільтри для кавових машин, які викидаються разом з використаною кавою;
- 7) вішалки для одягу, що продаються окремо;
- 8) картриджі для принтерів.

2. Елементи/предмети, розроблені та призначені для наповнення в момент продажу, і виробу одноразового використання, що продаються, наповнюються та призначені для наповнення в момент продажу, вважаються упаковкою, за умови, що вони виконують функцію упаковки.

Приклади упаковки, що розроблена та призначена для наповнення у момент продажу:

- 1) паперові чи пластикові пакети;
- 2) одноразові тарілки, стакани та кришки до них;
- 3) липка плівка;
- 4) упаковка для бутербродів;
- 5) алюмінієва фольга;
- 6) пластикові чохли для чистого одягу в хімчистках.

Приклади виробів, що не є упаковкою:

- 1) палички для розмішування;
- 2) одноразові виделки, ложки, ножі;
- 3) подарунковий папір для пакування, який продається окремо;
- 4) паперові форми для випічки, які продаються порожніми;
- 5) підставки/серветки для тістечок, що продаються окремо.

3. Складові упаковки та допоміжні елементи, що інтегровані в упаковку, вважаються її невід'ємною частиною. Допоміжні елементи, що безпосередньо підвішені або закріплені на товарі та які виконують функцію упаковки, вважаються упаковкою, якщо вони є невід'ємною частиною цього товару, а усі її елементи призначені для споживання чи повинні видалятися разом.

Приклади упаковки:

етикетки, що нанесені безпосередньо на продукт, чи додаються до нього.

Приклади частини упаковки:

- 1) щіточка для туші, що є частиною кришки контейнера;
- 2) клейкі етикетки, які додаються до іншого предмету упаковки;
- 3) скоби;
- 4) пластикові рукави;
- 5) прилади для дозування, які складають частину кришки контейнера для миючих засобів;

б) механічний ручний млин, наповнений продуктом, наприклад, перцевий млин, наповнений перцем.

Приклади складових виробу, що не є упаковкою:
теги радіочастотної ідентифікації (RFID).

Додаток 2 до Закону України
«Про упаковку та відходи упаковки»

ВИМОГИ

до складу упаковки, враховуючи її придатність до повторного використання та відновлення, включаючи рециклінг

1. При розробці, виготовленні та продажі упаковки необхідно дотримуватись наступних вимог:

1) об'єм та вага упаковки повинні обмежуватися мінімально достатньою її кількістю для підтримання належного рівня безпеки, гігієни та прийнятності товару в упаковці для споживача.

2) упаковка повинна бути придатною для повторного використання або відновлення, у тому числі рециклінгу, відповідно до ієрархії управління відходами, та справляти мінімально можливий вплив на навколишнє середовище під час здійснення операцій з управління її відходами.

3) присутність небезпечних речовин і матеріалів, як складових пакувального матеріалу чи будь-якого компонента упаковки має бути мінімізована. Ця вимога поширюється в тому числі на наявність небезпечних речовин і матеріалів у викидах, золі чи фільтраті, що утворюються після здійснення операцій з оброблення відходів упаковки.

2. Багаторазова упаковка одночасно має відповідати наступним вимогам:

1) фізичні властивості та характеристики багаторазової упаковки мають забезпечувати можливість її повернення та багатооборотність у нормальних передбачуваних умовах використання;

2) здатність до оброблення використаної упаковки з дотриманням вимог охорони здоров'я та безпеки праці робітників;

3) здатність виконувати вимоги до відновлення упаковки після переходу багаторазової упаковки в категорію відходів.

3. Вимоги до упаковки в частині придатності її відходів до відновлення:

1) упаковка має бути придатною для рециклінгу певного відсотка маси матеріалів, що використовуються у її виробництві. Встановлення такого відсотку залежить від матеріалу, з якого складається упаковка і регулюється стандартами.

2) відходи упаковки, що обробляються з метою відновлення енергії, повинні мати мінімально необхідну калорійність (теплотворну здатність), щоб забезпечити енергетичну ефективність відновлення енергії

3) відходи упаковки, що обробляються шляхом компостування, повинні

мати здатність до біологічного розкладу, не перешкоджаючи роздільному збиранню, компостуванню, або іншому процесу, якому вони піддаються.

4 Вимоги до упаковки, що піддається біологічному розкладу:

відходи упаковки, придатні до біологічного розкладу, повинні мати здатність до фізичного, хімічного, термічного чи біологічного розкладу таким чином, що більшість готового компосту розкладається на вуглекислий газ, біомасу та воду.

Оксорозкладана пластикова упаковка не вважається біорозкладною.

Додаток 3
до Закону України
«Про упаковку та відходи упаковки»

**МІНІМАЛЬНІ ЦІЛЬОВІ ПОКАЗНИКИ З РЕЦИКЛІНГУ ВІДХОДІВ
УПАКОВКИ**

1. Мінімальними цільовими показниками з рециклінгу відходів упаковки є:

Роки (за які виконуються цільові показники) / Рециклінг	Види відходів упаковки							Загальна норма рециклінгу
	Папір/ картон	Скло	ПЕТ	Інші види пластику	Чорні метали	Алюміній	Дерево	
	%	%	%	%		%	%	
X (рік введення в дію цього Закону)								
X+1	35	30	50	15	30	15	5	40
X+2	40	35	52	20	40	20	7	43
X+3	45	40	54	25	45	25	10	45
X+4	50	45	56	30	50	30	15	48
X+5	53	50	58	35	55	35	20	50
X+6	55	55	60	40	60	40	25	55
X+7	60	60	61	45	65	45	27	58
X+8	65	65	62	50	70	50	30	60
X+9	70	70	63	53	75	55	33	62
X+n	75	75	65	55	80	60	35	65

n = 10, 11, 12...

2. Виконання зобов'язань щодо досягнення мінімальних цільових показників з рециклінгу відходів упаковки визначається з урахуванням розподілу упаковки на побутову та комерційну, а саме:

Роки	Розподіл упаковки
X (рік введення в дію цього Закону)	
X+3... X+4	50 або більше відсотків зобов'язань виконуються за рахунок побутової упаковки
X+5... X+7	60% або більше відсотків зобов'язань виконуються за рахунок побутової упаковки
X+n...	70% або більше відсотків зобов'язань виконуються за рахунок побутової упаковки

n = 8, 9, 10....
